

Meningsfæller have lagt ud i Fæstningen, ligge der lovligt nok —, saa længe komme vi ogsaa her i Rigsdagen til at overveje det Spørgsmaal, om de skulle have Tag over Hovedet, eller de ikke skulle have Tag over Hovedet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der altid kommer højt op, sammenlignede den nuværende højtærede Krigsminister med Bahnson, og han kunde naturligvis ikke komme til noget ringere Resultat, end at vor nuværende Krigsminister var meget værre end Bahnson. Det var, da han talte om at bygge paa Saltholmen, og sammenlignede det med Bahnsons provisoriske Befæstning. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at der er Forskel. Der er den Forskel, at den Gang, da Bahnson byggede, var det, som jeg sagde, for Snese af Millioner. Herude paa Saltholmen bliver det med Jordvolde og hvad der ellers hører til, ikke blot selve Skanserne derude, men hvad der ellers hører til, i alt 11,000 Kr. Der er ganske vist Forskel. Det ærede Medlem gjorde selv opmærksom paa en uhyre stor Forskel. Han sagde, at den Gang byggede Bahnson provisorisk, nu bygger den højtærede Krigsminister med Tilslutning fra dette Ting. Ja, der er Forskel i saa Henseende. Det ærede Medlem foretrækker, at der bliver bygget provisorisk, men i saa Henseende deler han ikke Opfattelse med os andre; vi foretrække, at hvad der sker her i Landet, sker lovligt, hvad det end er. Vi foretrække, at vi have en Regering, der ikke gaar videre og ikke gør andet, end den kan faa Tilslutning til af Rigsdagen, og det har Regeringen ikke gjort i dette Tilfælde, idet den ikke har foregrebet noget som helst.

Saa sagde det ærede Medlem, at de Foranstaltninger, der vare skete, kunde paa ingen Maade betrygge Danmarks Sikkerhed. Hvis en Stormagt kom herved med en vældig Flaade eller en stor Hær, vilde det være fuldstændig ligeegyldigt, om de 1,500 Mand laa derude, og om der var Lysprojektører og de Ting. Ja, det er ganske rigtigt, jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem. De Foranstaltninger ere heller ikke trufne, fordi der var nogen, der troede, at de kunde betrygge Danmarks Sikkerhed, ifald der kom en stor Flaade eller stor Hær. Nej, de ere trufne med det Formaal for Øje, der saa ofte er blevet nævnt, nemlig at kunne konstatere vor Neutralitet eller at kunne vise, at naar vi sige: Vi ville være neutrale, er det ikke Mundsvejr og Snak og Sludder, men saa

er det Alvor med vor Neutralitet. Hvis det var saaledes, at det første det bedste Skib, der sejlede her forbi, f. Eks. det første det bedste russiske Skib, der sejlede her forbi, kunde sætte sig fast paa Forterne eller bemægtige sig et af dem, vilde de Magter, som ere interesserede i, at Rusland ikke gør noget saadant, med Rette kunne sige til Danmark: Det er ikke Alvor med jeres Neutralitet, I staa i Ledtog med Rusland, og det ville vi ikke finde os i. Ja, hvis noget saadant skete, kunde Bladet „Socialdemokraten“ have Grund til at raabe: „Ere vi i Ruslands Vold?“, men ikke ved det, der er sket i Dagene forud for den 26. Februar.

Jeg skal endnu gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sammen med det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) har stillet om at nedsætte Bevilningen til Forsvarskommissionen med 1,000 Kr. Det er jo ikke Meningen med denne Nedsættelse, at man vil sætte Forsvarskommissionen paa knap Kost. Det er kun Meningen, at man vil tale om Sagen, og at det, man vil sige, er, at de skulle skynde sig i Forsvarskommissionen. Man vil fra de ærede Medlemmers Side lægge en Pisk paa Ryggen af Forsvarskommissionen og sige: Nu ere vi utaalmodige, nu skulle I hurtig blive færdige. Jeg vil, og mine Meningsfæller ville med mig, ikke gøre noget saadant. Da Forsvarskommissionen i 1902 blev foreslaaet, stemte alle Partier derfor, som ærede Medlemmer ville erindre, ogsaa Socialdemokratiet stemte derfor. Deres Ordfører gav Loven sin Tilslutning, og denne Kommission blev nedsat som en fuldstændig suveræn Kommission, der alene selv havde at bedømme, hvorledes den skulde arbejde, hvor stærkt den skulde arbejde, hvornaar den kunde indsamle sit Materiale, og hvornaar den kunde gøre sig færdig. Det var netop af største Vigtighed, at denne Forsvarskommission blev stillet ganske frit og uafhængigt, saa at hverken Regeringen eller nogen anden Institution kunde influere paa den, hverken direkte paa dens Meninger eller indirekte paa dens Arbejde ved enten at forhale det eller at paaskynde det. Den Kommission, som vi nedsatte der, blev udrustet med en overordentlig stor Myndighed. Der blev givet den den videste Adgang til paa alle Maader at sætte sig ind i vort Forsvarsvæsen, og naar vi den ene Gang efter den anden staa baade her og ude i Befolkningen og sige, at vi vente det for-